

# د یونس نبی کتاب

## د کتاب پېژندنه

د یونس نبی کتاب د سپېڅلي کتاب د نورو پیغمبرانو د کتابونو سره فرق لري، دا د یونس نبی په هکله یوه کیسه ده. په دې کتاب کې مونږ یو نبی وینو چې سرغړونه کوي، خو بې دینه او کافران کشتی چلوونکي توبه وباسي او یو قدرتمند پاچا خپل ځان عاجز کوي. دا کتاب د یوې پوښتنې سره پای ته رسېږي چې په هغه کې ټولو لوستونکو ته یوه وینا ده: ایا دا ستاسو دپاره بڼه خبره ده چې خدای ستاسو د دښمنانو سره مینه وکړي؟ خدای یونس ته وویل چې نینوا یعنی د آشور د لویې امپراتورۍ پایتخت ته لاړ شي، یعنی د اسراییلو سرسخته دښمنانو ته. خو یونس نه غوښتل چې د خدای د پیغام سره هلته لاړ شي، ځکه چې هغه په دې باندې باور درلود چې خدای به د ښار د جوړولو نقشه عملي نه کړي. سره له دې چې تگ ته راضي نه و، خو بیا یې هم اطاعت وکړ او په پای کې کله چې د هغه د عذاب او فنا کېدلو پیغام رښتیا نه شو، نو غمجن شو.

دا کتاب په خپل مخلوق باندې د خدای د مطلق حاکمیت تصویر ښکاره کوي. خو د ټولو نه زیات دا تصویر خدای د مینې او رحمت د خدای په توګه څرګندوي چې دا غوره ګڼي د دې په ځای چې د خپل قوم دښمنانو ته سزا ورکړي او له منځه یې یوسي، هغوی وژغوري.

## د موضوعگانو لست

یونس او کشتیوانان: ۱ فصل

د یونس لومړنی دعا: ۲ فصل

یونس او د نینوا خلک: ۳ فصل

د یونس دوهمه دعا: ۴ فصل

## یونس د خښتن څخه تنبتي

۱ یوه ورځ خښتن د امتای زوی یونس ته وویل: «د نینوا لوی ښار ته لاړ شه او په ضد یې وعظ وکړه. ځکه ما ولیدل چې د هغه ځای خلک خومره بدکاره دي.» ۲ خو یونس په بلې خوا روان شو، په دې خاطر چې له خښتن څخه و تنبتي. هغه یافا ته لاړ او هلته یې یوه کشتی ولیدله چې هسپانیی ته روانه وه. هغه خپله کرایه ورکړه او د کشتیوانانو سره سپور شو چې هسپانیی ته سفر وکړي او د خښتن څخه لېرې شي.

۳ خو خښتن په بحیرې باندې یو قوي باد نازل کړ او دا توفان دومره تیز ؤ چې هغه کشتی د ماتېدلو په خطر کې وه. ۴ ټول کشتیوانان ووېرېدل او هر یو خپل خدای ته فریاد وکړ. هغوی بارونه بحیرې ته ورگوزار کړ، ترڅو کشتی سپکه شي. خو یونس د کشتی دننه لاندې ننوتی ؤ او هلته په درانه خوب ویده ؤ. ۵ د کشتی مشر هغه ته ورغی او ورته ویې ویل: «څنگه ویده پروت یې؟ پاڅه او خپل خدای ته فریاد وکړه! کېدای شي چې هغه په مونږ باندې رحم وکړي او زمونږ ژوند وژغوري.»

۶ بیا هغو کشتیوانانو یو بل ته وویل: «راځئ چې پچه واچوو چې دا معلومه کړو چې دا بلا د چا له امله په مونږ باندې راغلې ده.» هغوی پچه واچوله او پچه د یونس په نوم وختله. ۷ بیا هغوی د هغه څخه پوښتنې وکړې: «مونږ ته ووايه چې په دې کې څوک ملامته دی چې دا بلا یې په مونږ باندې راوستې ده؟ ته څه کار کوي؟ د کوم وطن څخه راغلی یې؟ د کوم قوم څخه یې؟» ۸ هغه په ځواب کې وویل: «زه یو عبرانی یم او د خښتن، د اسمان د خدای چې بحیره او ځمکه یې جوړ کړي دي، عبادت کوم.» ۹ یونس هغوی ته وویل چې زه د خښتن څخه تنبتم. نو کشتیوانان ډېر ووېرېدل او ورته ویې ویل: «دا تا څه وکړل!»

۱۰ توفان نور هم زیاتېده، نو هغوی د هغه څخه پوښتنه وکړه: «مونږ تا سره څه وکړو چې توفان ودرېږي؟» ۱۱ هغه په ځواب کې وویل: «ما پورته کړی او بحیرې ته مې ورگوزار کړی، نو توفان به غلی شي. ځکه زه پوهېږم چې دا لوی توفان زما له امله په تاسو باندې راغلی دی.» ۱۲ د دې په ځای کشتیوانانو هڅه وکړه چې کشتی وچې ته وباسي. هغوی د خپل ټول قوت څخه کار

واخيست، خو توفان نور هم زياتېده او هغوی څه ونه شو کولی. ﴿١٤﴾ بيا هغوی څښتن ته فریاد وکړ:  
«ای څښتنه، د دغه سړي د وژلو په خاطر مونږ مه مړه کوه او د هغه د مرگ مسوولیت زمونږ په غاړه  
مه اچوه، ځکه چې تا ای څښتنه، په خپله خوښه دا کار کړی دی.» ﴿١٥﴾ بيا هغوی یونس پورته کړ  
او بحیرې ته یې ورگوزار کړ او توفان سمدستي غلی شو. ﴿١٦﴾ په دې کار هغه سړي د څښتن څخه  
ډېر ووېرېدل او هغوی څښتن ته قرباني وړاندې کړه او نذرونه یې ورکړل.

﴿١٧﴾ څښتن یو لوی ماهي ولېږه چې یونس ژوندی تیر کړي او یونس درې ورځې او درې شپې د  
ماهي په گېډه کې و.

## د یونس دعا

٢ ﴿١﴾ د ماهي د گېډې څخه یونس خپل څښتن خدای ته دعا وکړه:

﴿٢﴾ په خپل تکلیف کې مې ای څښتنه

تاته غږ وکړ

او تا ځواب راکړ

د مړو د نړۍ د ډېر ژور ځای څخه

ما فریاد وکړ د مرستې په خاطر

او تا واورېده

﴿٣﴾ تا زه ژورو اوبو ته ورگوزار کړم

د بحیرې تل ته

او سیلاب راځپر کړم

او زما په سر تېرې شوې ستا زورورې خپې

نو ما وویل چې زه شړل شوی یمه

ستا له نظره څخه

خو بیا به هم زه سترگې واړوم

ستا د سپېڅلي کور خواته

اوبه راباندې راغلې او ساه اخیستی نه شم

او شوې راچاپېرې له ما د بحیرې اوبه

زما د سر څخه راتاو شول د بحیرې وانښه

ورسېدم زه دغرونو بېخ ته

لاندې ځمکې تل تر تله راځپر کړمه زه

خو تا راووستم ژوندی د مرگ له کندي څخه

ای څښتنه زما خدایه

کله چې وتله زما ساه

نو ته مې رایاد کړلې څښتنه

او زما دعا ورسېدله تاته

ستا سپېڅلي کور کې

٨ چې بې ارزښته بتانو ته کړي عبادت څوک

هغوی پرینې خپل امید دی د خدای د تلپاتې مینې

٩ خو د شکرگزاری په کولو سره

زه به وړاندې کړمه تاته قرباني

او ما چې منلی نذر، زه به یې ورکړمه

راځي خلاصون د څښتن له خوا نه

١٠ بیا څښتن په ماهي باندې امر وکړ او ماهي یونس وچې ځمکې ته ورگوزار کړ.

یونس د څښتن اطاعت کوي

٣ ١ بیا په دوهم ځل څښتن یونس ته وویل: ٢ «همدا اوس د نینوا لوی ښار ته لاړ شه او هغه پیغام خلکو ته اعلان کړه چې زه یې تاته درکوم.» ٣ نو یونس د څښتن خبره ومنله او نینوا ته لاړ. نینوا یو ډېر لوی ښار ؤ چې په ګرځېدلو کې یې درې ورځې لګېدلې. ٤ یونس د ښار په منځ کې روان شو او د یوې ورځې له ګرځېدلو څخه وروسته هغه خلکو ته داسې اعلان وکړ: «نینوا به په څلو پښتو ورځو کې وران شي!»

٥ د نینوا خلکو د خدای په پیغام باندې باور وکړ. نو هغوی دا اعلان وکړ چې هر یو تن باید روژه ونیسي او ټول خلک د لوی څخه نیولې تر کوچني پورې باید د ویر کالي واغوندي، ترڅو دا وښايي چې توبه یې ويستلې ده.

٦ کله چې د نینوا پاچا د دې خبرې په هکله واورېدل، هغه د خپل تخت څخه پاڅېد، خپله چپه

يې وويستله، د وير کالي يې واغوستل او په اير و باندې کښېناست. (۷) هغه د نينوا خلکو ته داسې يو اعلان وکړ: «د پاچا او د هغه د درباريانو له خوا يو حکم وشو چې هېڅوک دې څه نه خوري. ټول خلک او حيوانات، پادې او پسونه د خوراک او د څښاک څخه منع دي. (۸) ټول خلک او حيوانات بايد د وير کالي واغوندي. هر يو بايد په جدي توگه خدای ته دعا وکړي او د خپلو بدو کارونو او زور زياتي څخه لاس واخلي. (۹) څوک پوهېږي؟ کېدای شي بياهم خدای خپله پرېکړه بدله کړي او د خپل سخت قهر څخه راوگرځي، ترڅو مونږ هلاک نه شو.»

(۱۰) کله چې خدای وليدل چې هغوی څه وکړل او څنگه هغوی د بدو لارو څخه راوگرځېدل، نو هغه خپله پرېکړه بدله کړه او هغه تباهي يې ورباندې نازله نه کړه چې د هغې گواښ يې کړی و.

#### د يونس قهر او د خدای رحم

۴ (۱) يونس په دې باندې ډېر خفه و او په قهر شو. (۲) نو هغه داسې دعا وکړه او ويې ويل: «ای څښتنه، ايا دا هغه څه نه دي چې ما هغه وخت وويل کله چې زه په خپل وطن کې وم؟ له همدې امله ما بېرته وکړه چې ترشيش ته وتښتم، ځکه زه پوهېدم چې ته رحيم او مهربانه خدای يې. زه نه په قهر پرې او ستا تلياټې مينه ډېره زياته ده، تا خپله پرېکړه بدله کړې او خلکو ته به سزا ورنه کړې. (۳) نو اوس ای څښتنه، زما ژوند واخله، ځکه چې زما دپاره د ژوند څخه مرگ ډېر ښه دی.» (۴) څښتن په ځواب کې وويل: «ته څه حق لري چې په قهر شې؟»

(۵) يونس د ښار ختيځ خواته لاړ او کښېناست. هغه د خپل ځان دپاره يو پناه ځای جوړ کړ او د هغې لاندې کښېناست، دا انتظار يې کاوه چې وويني په نينوا باندې به څه پېښ شي. (۶) بيا څښتن خدای يو بوټی راشين کړ چې په يونس باندې سيوری وکړي، ترڅو د هغه قهر سوړ کړي. يونس د بوټي دپاره ډېر خوشحاله شو. (۷) خو په راتلونکې ورځ سهار وختي خدای يو چينجی راولېږه او هغه بوټی يې وخوړ او هغه وچ شو. (۸) کله چې لمر راوخوت، خدای د ختيځ له خوا تود باد راولوزاوه او تر هغه وخته پورې لمر د يونس په سر باندې لگېده چې هغه کمزوری شو. هغه غوښتل چې مړ شي او ويې ويل: «زما دپاره د ژوند څخه مرگ ډېر ښه دی.»

٩ خو خدای هغه ته وویل: «ته څه حق لرې چې د بوټي په هکله په قهر شې؟» یونس په ځواب کې وویل: «زه حق لرم چې په قهر شم، دومره په قهر شم چې مړ شم!»

١٠ څښتن هغه ته وویل: «ته په دې بوټي باندې چې د هغه دپاره دې هېڅ زحمت نه دی ویستلی او نه دې لوی کړی دی، زړه سوځوې. دا بوټی په یوه شپه کې راشین شو او په بله شپه وچ شو. ١١ نو ایا زه د نینوا په لوی ښار باندې زړه ونه سوځوم؟ هلته د یو لک او شلو زرو څخه زیات خلک شته چې جاهلان دي او همدارنگه ډېر حیوانات په کې دي.»